
ROZTRZASKAĆ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w roz-); pierwsze a jasne.

[*praet 3 sg m roztrzaskął.*] ◊ *con 3 sg m by roztrzaskął.*

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. roztrzasnąć.

*Uderzywszy rozbić na części, zniszczyć; diffulminare, dirumpere, discutere cum strepitu Cn [co]:ále do kul y łzypow [...] nie trzebá [*prochu ziarnić*]/ boby rołtrzákáł wśzyłtko y obráził bárzo/ ále ma być miałki iako mąká. *BielSpr 73.**

[*W porównaniu: Ale zá prośbą Kátárzyny świętey Bog połłáł łwego Anyoła/ ktory onę Máchineę iáko gromem rołtrzákáł/ ták iże cztery tyfiące ludu Pogánłkiego murem pozábijał. GilPos 304v.*]

Synonimy: rozbić, rozrazić, rozłłuc, rozłrącić.

Formacje współrdzenne cf TRZASKAĆ.